

Repolainen 40–41

Jäsentiedote 3/2006

Kansikuva: Grobnitsat Tollonjoen kalmismaalta.

Grobnitsat eli grobut Karjalassa.

Käytäntö tullut Välimerenmaiden haudoista(sarkofagit), joissa oli vaikea saada kaivettua hautaa maahan. Grobu on ollut Pohjolassa maanpäällinen hauta, joka johtuu pitkästä talvesta ja kylmästä ilmastosta. Talviaikaan kuolleille ei saatu kaivettua hautaa ja heidät laitettiin grobuun odottamaan maahan hautausta.

Valmistettu hirsistä talon muotoon, osassa ollut ikkunat.

Koristeleikkaus tullut myöhemmin ja niissä aluksi luontoaiheita ja myöhemmin myös kirkollista symboliikkaa. Grobu on mytologisen uskonnollisuuden ilmentymä ortodokseilla ja terapeutisen kohtaamisen paikka. Ruokailut ja ruuan vienti haudoille kuuluivat tähän tilanteeseen, joka oli seurustelua vainajan kanssa. Hautaitkut itkettiin tässä tilanteessa. Tuhansia vuosia vanha tapa on lähtenyt alkuseurakunnan katakombeista, joissa ruokittiin syrjäytyneitä, köyhiä ja ahdistuneita alkuseurakunnan jäseniä sekä piilotettiin heitä samalla uskonvainoilta.

Tiedot Kajaanin kirkkoherra Pentti Hakkaraiselta 2005 kirjoitti Tuula Kilpeläinen

Puheenjohtajalta

Vettä sataa kaatamalla, kun kirjoittelen tätä tekstiäni. Mutta onhan vesi elämän ehto ja välttämättömyys ja vaikuttaa esimerkiksi sähkön hintaan.

Satoi tai ei, joka tapauksessa sähkön hinta nousee.

Käsissäsi oleva Repolainen on kaksoisnumero. Elo – syyskuussa ei ollut jätettyä aineistoa. Painatimme myös Repolan historiaa vuoteen 1939 vihkosen venäjäksi ja taloustilanne vaati säästöjä. Jäsenmaksujen maksaminenkin on ollut taas luvattoman heikkoa, kolmasosa jäsenmaksuvelvollisista oli suorittanut jäsenmaksunsa määräajassa (tilanne lokakuun lopussa). Siitä kiitokset heille.

Näin ollen jatkossakin tulojen kaventuksessa on tingittävä menoista myös Repolaisen julkaisemisen osalta. Näin tehtiin syyskuussa.

Osallistuimme Karjalan Sivistysseuran juhlintaan neljän henkilön voimin. Helle oli piinaavaa, kun tällaisissa tilaisuuksissa yleensä pitää olla ”parhaat päällä ja loput tuulen puolella kainalossa”. Pitkät ja lämpimät karjalaiset kansannaisten puvut hartiahuiveineen ja sorokkoineen pitivät hikihelmet

kasvoilla koko parin päivän ajan, mutta kuvissa se ei onneksi näy.

Sivistysseura saatiin kunniaakkaaseen sadan vuoden ikään. Hallitus on koontunut kaksi kertaa tällä kuluvalle kaudella ja maaliskuuksi on suunniteltu ns. tilikokousta.

Ensi kesän matkasuunnitelmat ovat auki. Voisiko seura järjestää Karjalan matkan esim. Solovetskiin, ja jättää perinteisen sukulaismatkan väliin? – pitäkää yhteyttä asian tiimoilta, yhteystiedot alla.

Muuten ”maapallo rullaa radallaan” vuoden pimeintä aikaa ja joulua kohti. Kristus syntyy – kiittäkää koko kristikunta!

Toivotan kaikille jäsenillemme ja yhteistyökumppaneillemme oikein Rauhallista Joulua ja Onnea sekä Menestystä vuodelle 2007.

*Kuhmossa 29.11.2006
Tuula Kilpeläinen
siltabaka@suomi24.fi
044 - 330 5529*

Karjalan sivistysseura täytti 100 vuotta

Repola –Seura ry. osallistui kunnia-puheenjohtaja Erkki Maurasen ja puheenjohtaja Tuula Kilpeläisen toimesta satavuotiaan juhlintaan. Menot alkoivat helteisenä perjantaina vastaanotolla Tampereen Raatihuoneella.

Lauantaina kyykättiin Eteläpuistossa ja onnittelujen vastaanotto pidettiin Nikolaintalolla ortodoksikirkon vieressä. Onnittelijoita kertyi jonoksi asti parikymmentä yhteistyöjärjestöä ja yksityishenkilöä. Lisäksi onnittelunsa olivat lähettäneet Tasavallan Presidentti, K.P.Arkkipiispa Leo, Metropolliitta Ambrosius ja Karjalan Tasavallan päämies Sergei Katanandov.

Hallituksen avoimen juhlaistunnon jälkeen pidettiin samassa paikassa alaosastojen ja yhteistyöseurojen yhteiskokous, jossa jokainen seura esitteli omaa toimintaansa ja uusia tuttavuus-suhteita solmittiin.

Koska KSS on perustettu aikoinaan Hämeenkadulla sijaitsevan Tampereen työväentalon suojissa, paljastettiin tämän rakennuksen seinälle asetettu 100 –vuotisjuhlalaafta illalla asiaankuuluvien menoin. Seuraavana taaskin hyvin helteisenä sunnuntaina oli kirkottelukäynnit molemmissa kirkoissa (ort. ja ev.lut).

Pääjuhla pidettiin edellä mainitussa Tampereen työväentalon konserttitalossa Hämeenkadulla.

Juhlahjelma oli monipuolista ja kiin-

Repola-Seuran joukkue.

toisaa varsinkin prof. Heikki Kirkisen juhlaesitelmä, joka käsitteli Vienan Karjalan suuruudenaikaa keskiajan loppupuolella..

Mieleen jäi, että osasivat ne vialaiset keittää suolaa merivedestä ja myydä sitä tarvitseville.

Lopuksi otettiin oikean vanhan ajan valokuvaajan toimesta yhteiskuva juhlarahvaasta

Selostusta tapahtumista kuvineen löytyy lisää KH –lehdestä 7-8/2006.

Juhlien aikana julkistettiin KSS:n juh-lakirja fil.tri Pekka Nevalaiselta: ”Karjalan kansaa valistamassa- Itä-Karjalan pakolaiset opinteillä Suomessa”.

Teosta on tietenkin myynnissä Karjalan Sivistysseuralla. Katso Karjalan Heimo –lehdestä, jos haluat tilata kirjan.

Repola – Seuran toiminnan esittely

20-vuotias Repola - Seura on keskittynyt tähän saakka enimmäkseen jäsentensä viihdyttämiseen tekemällä ”pyhiinvaellusmatkoja vuodesta 1991 alkaen Repolaan. Osa matkoista ovat olleet sukulaisten etsimismatkoja, osa praasniekkamatkoja (kyläjuhlaperinteen elvyttäminen).

Seuralla on yhdyshenkilöt Repolassa, jotka toimittavat seuran toivomia asioita paikkakunnalla.

Toiminta on ollut tietenkin seuran jäsenten toivomaa ja hallituksen suunnittelemaa.

Suvut

Sukujuurista ollaan kiinnostuneita

myös jäsenistön keskuudessa, mutta seura ei ole pystynyt tarjoamaan paljokaan apua yksityishenkilöille. Arkistot ovat Arkangelissa ja Petroskoissa sekä ovat venäjäksi. Seura on tarjonnut tutkijapalveluita Venäjältä, mutta tiedosamme ei ole, onko kukaan käyttänyt näitä. Ehkä kallista ?

Yhdistyksen kotisivut www.repolaseura.org antaa jonkinlaisia yleistietoja aiheeseen liittyen.

Jäsenistö

Jäsenistömme noin 200-300 henkilöjäsentä ovat melko iäkkäitä. Tästä johtuen jäsenten siirtyminen tuonilmaisiin aiheuttaa vääjäämätöntä jäsenmäärän

Puheenjohtaja yhteistyöseurojen kokouksessa.

supistumista. Meillä on myös käytössä *ainaisjäsenyys*, joita on noin neljäsosa kaikista jäsenistä.

Seuran kotipaikaksi on merkitty Helsinki, mutta Pohjois- ja Etelä - Karjala sekä Varsinais-Suomesta sekä Kymen läänistä on paljon jäseniä.

Tämä aiheuttaa yhteisille kokoon-tumisille omat rajoituksensa. Koko-ustamme mahdollisimman keskellä Suomea ja järjestämme oheisohjelmaa kokousasioiden lisäksi varsinkin vuosikokoukseen.

Tiedotustoiminta

Koska ei ole mahdollisuutta kokoon-tua usein, julkaisemme tiedotuslehtä *Repolaista* noin neljä kertaa vuodessa. Lehtisen tärkeimmät aihealueet ovat: Seuran hallinnosta tiedottaminen, ajankohtaiset ja tulevat asiat, historia ja muistelukset, henkilökuvaukset sekä repolaisen/ karjalaiseen kulttuurin esittely.

Seuran suurhanke oli 1990 -luvulla toteutettu kirjahanke. Tämä yli 300 –sivuinen teos sisältää suomalaisten ja Petroskoin yliopiston tutkijoiden laati-mia tekstejä sekä karttoja ym.

Kirja ilmestyi v. 2000 ja sitä on vielä noin 100 kpl myymättä. Hinta nyt 25 e /kpl suoraan seuralta.

Tiedotukseen liittyvät myös seuran oma logo, joka on kuvattu kotisivuil-lamme, pöytästandaarissamme sekä rintamerkeissä. Suunnittelija Leo Ho-manen Lappeenrannasta.

Repolan asukkaiden avustaminen

Seuramme taloudelliset resurssit ovat niukat. Kesämatkojen yhteydessä mat-kalaiset ovat vieneet erilaista tavaraa oman harkintansa mukaan. Lisäksi majoituksesta on maksettu majoitta-jille.

Seura on vienyt kopiokoneita, koulu-tarvikkeita, kopiopaperia sekä aiemmin jotain sairaalatarvikkeita. Nyt Repolan sairaala ei ole enää toiminnassa.

Varuskunnan muutettua pois Repo-lasta jäi jäljelle noin 1500 asukasta ja koulussa on 140 oppilasta.

Tulevaisuus

”Minne menet Repola-Seura?”

Seuran kotisivut netissä voisivat sisäl-tää enemmän suku- ja historia-tietoja sekä kuvia!

Tiedotuslehden sisältöä pitää kehittää siten, että sieltä löytyvä ajankohtaiset toiminnot sekä Repola- tietoa (histo-riaa ja nykyaikaa) sekä linkkejä sukusi-ville. Molemmat siis netissä.

Kaikkien KSS:n alaseurojen pitää olla linkitetty toistensa sivuille. Osa jo on-kin.

*KSS-seuran alaseurojen
yhteistyökokouksessa
Tampereella 5.8.2006
teksti pj. Tuula Kilpeläinen*

Karjalan Sivistysseuran arkistosta:

Sivistysseuran stipendiaatin maisteri Eeva Karttusen haastattelu v.1939 . Muistiinpanot Nikolai Kyöttisen haastattelusta Elämää vuosisadan alun Repolassa ja Omelien kylässä.

Haastateltavana on: Kyöttinen Nikolai. Liikkeenjohtaja Suojärvi. Syntynyt 20.IIX 1892 Repolan Omelien kylässä. Heti kansakoulun käytyä tuli Suomeen v 1906. 1913 palasi Repolaan. Koko sota-ajan K. (ens. maailman sota) sodassa. Vallankumouksen jälkeen palasi Repolaan, miliisilaitoksen mukana peräytyi Suomeen. 1920 – 1921 Repolan k. nousussa hän oli mukana. Suomessa hän on toiminut kauppa-alalla Lieksassa, sitten Kajaa-

nissa ja nyt (8.8.-39) Suojärvellä. Rakennustapa: Rakennukset yleensä kahden puolen jokea. Rakennustapa oli novgorotilainen, mutta myöhemmin tuli suomalainen tyyli vallitsevaksi (kaikki yhteydet Suomeen päin). Kaililla kylän asukkailla oli maata. Joskus tuli joku populitulokas, mutta kyläkunnan suostumuksella hän voi saada maata. Pari suomalaista kotivävyä tuli kylään. Kymmenniekka oli vuorotellen joka talosta. Valtion ja kunnan virkamiehille piti talojen vuorotellen antaa kyyti. Siitä sai pienen maksun 3 kop. virstalta. Kyyti merkittiin ennen saavaan, myöhemmin pidettiin kirjaa.

Maanomistus.

Ennen v:ta 1913 kyläkunta omisti maat. Metsät olivat yhteiset niitä ei oltu jaettu kylien kesken. pellot olivat monena kappaleena, myöhemmin niitä vaihdettiin, jotta saataisiin pellot lähelle. Vainiopakkoa ei ollut, 1913 toimitettiin jako, jossa jokainen sai omat palstat.

Maanviljelys:

viljelyskasvit ruis, ohra myöhemmin kaura. Nikolai Kyöttisen isä oli aikamies kun ruvettiin perunaa viljelemään. Naurista ja muita juurikasveja vasta 1915:n vaiheilla pellavaa. Työkaluina atra ja risukarhi ja kuokka.

Suku

En tiedä mistä suku on tullut. Kansa

Repolan pitäjäkartta

nessa jaettiin pellot ja irtaimisto, useimmiten asuttiin saman katon alla, yhteisvoimin rakennettiin sitten toiselle uusi talo, jos oltiin varakkaita, maksettiin rahassa sille, jonka piti rakentaa uusi talo.

Myötäjäiset

olivat aina emännän omaisuutta. Myötäjäisiksi annettiin lehmä, vuode- ja pitovaatteita. Emännän kuoltua hänen tavaransa jäivät tyttärille, jollei näitä ollut, miniälle. Jos emäntä kuoli lapsettomana, myötäjäiset jäivät taloon. Tervehdysrahoja ei ollut.

Omelian kylä

Nikolai Kyöttisen isä kertoi, että kylän ensimmäinen asukas Omelika oli tullut sodan jälkeen Venäjältä. Kylässä oli 23 taloa rivissä.

Kasken poltto

oli tällä vuosisadalla vähäistä. kaskia poltettiin yhtiössä, tavallisesti 2 taloa yhdessä, joskus 3. Tavallisesti otettiin kaskesta vain yksi vilja. Samoja paikkoja ei poltettu uudelleen. Kaskista ei tehty viljelysmaita. Viljat tuotiin kotiin rekikelillä. Ajettiin järviä, lampia ja soita myöten. Kaskia ei merkitty etu-

käytti nimeä Kyötti, virallinen muoto oli Kystijeff.

Perhe

Kyötissä oli 13 henkeä. Nikolai Kyöttisen isä ja setä perheineen, he kuitenkin erosivat. Omeliassa oli etupäässä suurperheitä. Talon vanhin mies oli isäntä, isän kuoltua isännöisyys siirtyi normaaleilla tapauksissa vanhimmalle pojalle. Isäntä hoiti rahat, se että kaikki perheen eivät tahtoneet ansaitsemaan rahoja isännälle, aiheutti eroja. Ero-

käteen, ne kaadettiin heti, seuraavana vuonna poltettiin. Usein kaski kaadettiin jo lumien aikaan.

Heinä

tehtiin soilla ja luonnon niityistä. Niityt olivat tavan voimasta talon.

Karja

Lehmiä oli useimmiten 4-5, harvoin 10, köyhillä 2. Myöhemmin karjanhoito kehittyi, hevosia oli tavallisesti yksi, suurissa taloissa 2-3. Lampaista pidettiin, sikoja ja kanoja ei ollut.

Laidun

Ennen oli paimen, joka sai asunnon, ruuan ja vaatteiden taloista, sen mukaan, montako lehmää talossa oli. Rahapalkka maksettiin lehmäluvun mukaan. Syksyllä annettiin paimenille ruokaa. Myöhemmin aikoina ei ollut paimenta, kun ei ollut enää paljon karhuja. Vierasta työvoimaa oli hyvin vähän. Lapsettomat perheet pitivät ½ v:ksi tai vuodeksi palkattuja piikoja ja renkejä, kesäisin päiväläisiä.

Metsästystä

harjoitettiin runsaasti. Pyydettiin lintuja, oravia, karhuja, hirviä, villipeuroja. Pyssyt suusta ladattavia n.s. väljällä ammuttiin suurta riistaa. lintuja pyydettiin ansoilla elonkorjuun päättymisestä siihen asti kun tuli niin paljon lunta, ettei voinut metsässä kävellä, oltiin metsällä silloin tällöin vain haettiin evästä kotoa. Rihmasilla pyytäjillä oli vakinaiset majat. Suuria otuksia metsästäessä kuljettiin 50-60 km päähän, silloin yövyttiin rakovalkealla. Hirviä, peuroja ja

karhuja pyydettiin kevättälvella. Saa- liit tuotiin Suomeen, ennen oli viety Pietariinkin. Vauraammat toivat itse, köyhemmät möivät paikallisille kauppiaille.

Kalastus

oli tärkeä elinkeino. Omelialaiset kalastivat Roukkulan järvestä, jonka rantaan oli 7 km. järvi oli noin kaksikymmentä kilometriä pitkä, joten apajalle voi olla 20 – 25 km matkaa. Syysnuottaa vedettiin perunannoston jälkeen niin kauan kuin järvi oli sulana. Nuotat olivat 4 hengen nuottia, useimmiten kahden talon yhteisiä, harvoin talolla oli koko nuotta. Kalasaalis jaettiin joka ilta, perattiin ja suolattiin pyttyihin, syksyllä järvien jäädyttyä haettiin kalat pois. Myös verkoilla ja rysillä kalastettiin. Repolasta viettiin satoja kuormia kalaa talvessa Suomeen. Kuopiota ja Viipuria myöten. Joensuun markkinoilla oli paljon Repolalaisia. Varakkaat veivät saaliinsa itse markkinoihin, köyhät möivät paikallisille kauppiamiehille. Jokivarsissa oli taloilla tavan määräämät kalavedet. Perheen erotessa ei kalavesiä jaettu, kaikki käyttivät niitä edelleen yhteisesti. Suuret järvet olivat yhteiset. Kalastuksella ja metsästyksellä ansaittiin verorahat.

Talvisin

ajettiin rahtia sekä metsissä että kauppiaille Lieksasta. Kyöttisen ollessa pikkupoika valmistui maantie, sen jälkeen tuotiin Lieksasta tavaraa kesälläkin.

Kauppa.

Kyöttisellä oli kauppa. Tavara, sokeri,

tee, kahvi, vilja, kankaat, työkalut, suola tuotiin Lieksasta. Sieltä ostettu vilja oli venäläistä viljaa. Viina ja tupakka tuotiin suoraan Venäjältä. Lieksaan mennessä vietiin lintua, kalaa, muikunmättä, nahkoja.

Markkinoilla

käytiin Joensuusa, Nurmeksessa, Kuopiossa, Viipurissa, Kajaanissa, ennen oli käyty Sungussa. Markkinoihin vietiin lintuja ja turkiksia sekä kalaa, niistä tuotiin työkaluja, sokeria ja teetä myöhemmin kahvia.

Laukkukauppiaita

lähti Repolastakin, mutta enemmän Vienan Karjalasta. Repolalaisia kauppiaita muutti pysyväisiksi kauppiaiksi Suomeen. Käytettiin Suomen ja Venäjän rahaa rinnan virallisen kurssin mukaan. Virastoissa kelpasi vain Venäjän raha.

Praasniekoissa

käytiin yli rajan.

Henkinen elämä

Nikolai Kyöttinen oli käynyt koulun Repolan kirkonkylässä, myöhemmin oli Omeliassa (kotikylä) oma koulu. Kirkossa käytiin Repolan kirkonkylässä, Omeliassa oli vain tsasouna. Määrättyinä juhlina pappi ja lukkari kävivät kylässä, silloin tuli sinne aina muualtakin paljon väkeä. Entisiä aikoina käytiin Solovetskin luostarissa, viime aikoina (vuosisadan alussa) se ei ollut tavallista.

Tekstin on jäljennyskirjoitettanut väli-merkkejä myöten tarkasti alkuperäisen valokopiotekstin mukaisesti Kuhmossa marraskuulla 2006 Tuula Kilpeläinen.

Sivistyseuran stipendiaatin maisteri Eeva Karttusen haastattelu v.1939.

Muistiinpanot Nikolai Kyöttisen haastattelusta Elämää vuosisadan alun Repolassa ja Omelien kylässä.

Syntymäpäivä- onnittelut Oili Niemiselle!

Oili Nieminen os. Kyöttinen 10.07.2006 Lieksassa 85 vuotta. Hän on Anastasia ja Nikolai Kyöttisen vanhin lapsi (kts edellä juttu Nikolai Kyöttisestä). Sukuseuran jäsenet Tuula, Yrjö, Pekka ja Juhani kävivät onnittelukäynnillä 06.07.2006.

Oli kävi kansakoulun Suojärvellä ja myöhemmin Tampereen konttoriopistossa kirjanpito - ja konekirjoituskurssin, sekä tekstiilialan kymmenet kurssit ja opintopäivät.

Oili osallistui molempiin sotiin erilaisissa lottatehtävissä. Pisimmän ajan hän oli kanttiininhoitajana Suojärven asemakanttiinissa. Tässä tehtävässä hän joutui hakemaan tupakkaa Karhumäestä autolasteittain ja jakamaan ne annostupakoina joukoille. Ollessaan tällaisella reissulla talvella 40 asteen

pakkasessa hänen huomionsa kiinnit-
tyi äitiin, joka kulki tiellä kolmen lap-
sen kanssa. He tarjosivat kyydin tälle
perheelle. Pienin lapsista tuli hänen
syliinsä auton koppiin. Tämä lapsi oli
niin pahasti paletunut, että kuoli hän-
nen syliinsä. Oili kertoi kuinka hän
joutui luovuttamaan kuolleen lapsen
äidille.

Sotien jälkeen Oili oli tarjoilijana Ho-
telli Pielishovissa Joensuussa. Menty-
ään naimisiin Kauko Niemisen kanssa
he muuttivat Lieksaan asumaan. Liek-
sassa hän teki elämäntyönsä tekstiili-

alan liikkeissä.

Lieksan Kauppaosakeyhtiön valmis-
vaateosastolla vanhempana myyjänä ja
osaston hoitajana noin 21 vuotta.

Sotaveteraanijärjestön eri tehtävissä
Oili on toiminut erittäin aktiivisesti ja
toimii edelleen.

Häntä on myös palkittu useilla kun-
nia- ja ansiomerkeillä.

Kyöttisten Sukuseura toivottaa Oilille
monia armorikkaita vuosia.

J.K.

Tuonilmaisiin siirtyneitä

Kauppias Paavo Hukkanen 10.2.1916 - 1.9.2006

Hukkasen suku, alun perin Volkov, on
lähtöisin Repolan Roukkulasta. Veljek-
set Ivan ja Vasili Volkov läksivät 1880-
luvulla Repolasta Suomeen ja asettui-
vat Liperin Taipaleen kylään, jonne he
perustivat kauppaliiikkeen.

Ivan Volkov avioitui Lydia Venäläisen
kanssa ja perheeseen syntyi 14 lasta.
Paavo Hukkanen syntyi 14-lapsisen
sisrusparven kolmanneksi nuorimpana.
Kauppiasuransa Paavon Hukkanen
aloitti 13-vuotiaana Joensuussa toi-
mineessa Doprinin & Saharoff teks-
tiilitukkuliiken jouksupoikana, edeten
nopeasti myyjäksi ja edelleen kauppaa-
matkustajaksi.

Asevelvolisuutensa hän suoritti Sorta-
valan Kasihännässä yleten alkersantik-
si. Sodan aikana hän palveli pommi-
lentolaivu 42: radiosähköttäjänä.

Välirauhan aikana Hukkanen siirtyi
itsenäiseksi kauppiaaksi, avaten oman

myymälän Joen-
suun kauppahal-
lissa 1944.

Sotien jälkeen
hän avasi usei-
ta myymälöitä
Joensuussa ja
lähikunnassa.

1960-luvulla hän

oli Joensuun huomattavin elintarvike-
kauppias. Hän lopetti liiketoiminnan
ja siirtyi eläkkeelle 1974.

Kauppiasuransa aikana hän toimi
udeissa kaupanalan järjestöissä, yhdis-
tyksissä ja liitoissa. Hän sai lukuisia
huomionosoituksia alan järjestöiltä,
liitoilta sekä Joensuun ortodoksiselta
seurakunnalta.

Mieluisimpia harrastuksia olivat lau-
laminen Joensuun ortodoksisen seura-
kunnan kirkkokuorossa ja mieskuoros-
sa sekä Joensuun musiikkiyhdistyksen
mieskuorossa 54 vuotta. Paavo Huk-
kanen avioitui Vieno Asikaisen kans-
sa, perheeseen syntyi neljä lasta Pekka,
Paula, Helena ja Juha.

Kohtalona raja ja Repola

Pienestä pojasta lähtien niin kauas kuin muistini yltää, Repolan Karjala on ollut minulle suuri ihmemaa. Monien kohtaloiden ja suurten kysymysten maa.

Isoisäni Nikolai Jaakonpoika Lukin sai Suomen kansalaisuuden 30.4.1921.

Uudessa kotimaassaan hän asettui perheeseen Valtimolle hoitamaan Nurmeksen Kauppayhtiön kaupanhoitajan vastuita.

Työhuoneeni seinällä on kaksi arvokasta perintöesineitä: Nikolain helmitaulu, jolla hän piti kauppayhtiön rättingit kunnossa ja Tasavallan Presidentti K.J. Stålbergin allekirjoittama Nikolain kansalaisuus päätös.

Nikolai-ukki kertoi meille pikkupojille Valtimon Haapajärven Kalliosaaren mökillä uskomattomilta tuntuvia erätarinoita. Nimet Saarenpää, Roukkula, Omelie ja Repola alkoivat elää puienen pojan mielikuvissa. Loppuillasta Nikolain puhe kääntyi usein venäjäksi, mikä entisestään lisäsi pikkupojan mielikuvituksen tulvaa. Kuuntelimme todellista starikkaa!

Ukin perhetarina

Nikolain ja Hilma-mummin perheeseen syntyivät lapset Leo, Annikki, Kaarina ja Helena –äitini. Leo-eno ja Annikki-täti kuolivat nuorina aikuisina ja ovat minulle läheisiä valokuvuihin kasvoja.

Kaarina-tädin tuleva aviomies Armas Eskola teki huiman retken Karjalaan

vuonna 1918. Kokemuksistaan hän kirjoitti kirjan ”Pojat Vienan saloilla”. Sodan vuosina Helena-äiti ”kiikkui” ilmavalvontalottana Valtimon kirkontornissa ja sulhaspoika Erkki Koivisto johti joukkoaan rajalta Repolan kautta Rukajärvelle ja palasi suht’koht ehjinä hoin takaisin kotimaahan.

Vaimoni Milkan isä Juho Järnfors ajoi pioneerijoukon hevosta samalla Rukajärventiellä, rakensi ja raivasi miinotteita.

Minä synnyin Valtimolla Kauppayhtiön kaupanhoitajan virkatalossa sodan jälkeen hyvissä ajoin ennen Helsingin Olympialaisia. Palasin Repolan rajalle Kuhmoon rajakomppanian päälliköksi vuonna 1986. Samoihin aikoihin nuorempi veljeni Pekka otti rajavastuun Lieksan rajakomppanian päällikkönä. Elimme rajavaltuutetun apulaisina mielenkiintoiset -90 -luvun vaihteen vuodet. Kunniakseni tuli nostaa rajapuomi ylös Vartiuksessa vuonna 1992, jolloin Vartius - Lytta rajanylityspaikka sai kansainvälisen rajanylityspaikan statuksen.

Repolan matkat saattoivat alkaa taas uusista lähtökuopista.

Matka ukin tarinamaisemiin

Vierähti kuitenkin vuosia, ennenkuin sain aikaiseksi lyöttäytyä Repola-Seuran kesämatkalle. Haaveena oli päästä näkemään Nikolai-ukin kotitanhuat Saarenpään kylässä, joka on noin 40 km.

Nina ja Juho Lasavin kuva kotinsa portailla

Repolan pogostalta pohjoiseen suuren Lieksajärven rannalla.

Heinäkuun 9. päivä järjestyikin sitten autokyyti: Juho Lazarev lähti kyyditsemään Lada Nivallaan ja opastamaan. Kuoppainen tie, rauhallista erämaata. Saarenpään maisemat peilasivat lapsuuteni muistikuvia Nikolain tarinoista.

Tulimme talon raunioille, jossa oli pidetty asumisen ohessa kylän kansakoulua. Nikolai-ukin koti!

Juho tutkaili talon perustuksia todeten kuin ohimennen, että tässä se on hänen Anni-äitinsä koti. En osannut ajatella asioita sen pitemmälle, vaan katselin maatumeneita hirsiä ja piisin raunioita.

Palasimme Repolaan. Juho tarjosi kodissaan tsajut; tarinoitiin. Kesken jutustelun Juho nousi pöydästä ja nouti pirtin kaapista valokuvan Niko-

lai-ukistani ja Hilma-mummista..... sama valokuva on Helena-äidin valokuva-albumissa Nurmeksen kodissa!

Ilman suurempia seremonioita Juho totesi, että Nikolai ja Anni ovat sisaruksia ja Juho ja Helena-äitini ovat ensimmäiset serkut. Ja niin edelleen voidaan sukupuuta rakentaa löytämällä läheisiäkin sukulaisia Repolan matkalla.

Palasi kotiin Kuhmoon ajatusten saattelemana;”- ei riemulla rajoja, sanoi entinen rajamies!”

Täyssinän raja

Arkiset aherrukset jatkuvat. Poikani Petri palvelee vanhemman rajavartijan virassa Kuhmon rajavartioalueella ja tähystelee silloin tällöin Rajavaaran tornista Repolan suuntaan. Hyvällä säällä Repolan aggregaatin jyske kuuluu

rajalle asti.

Minä Pertti Erkinpoika jatkan virkatietäni ohjelmanpalveluyrittäjänä ja oppaana turisteille. Safarien suunta on myös itä. Reki-Pertin retkillä ei höttyillä!

Rajaseuduillamme on enää vähän salaisuuksia, mutta sitäkin enemmän yllätyksiä ja elämää.

Kuhmon ja Repolan raja on rakennettu Täyssinän rauhassa 1595. Se on yksi vanhimmista Euroopan valtoiden

välisistä säilyneistä rajoista. Nyt myös Venäjän ja Euroopan Unionin välinen raja.

”Viisauden lähteenä on vanhuus” –sanoetaan. Elämä jatkuu maailman mielenkiintoisimmalla ja rauhallisimmalla rajalla ja rajaseuduilla ainakin jos asioita ja elämänmenoa tarkastelen oman viisauteni lähteillä.

*Kiitokseni mukavalle matkaseurueelle
Repolan retkellä kesällä 2006!*

*Pertti Koivisto
Kuhmo 14.11.2006*

Olethan maksanut jäsenmaksusi?

Taas kerran hallituksen marraskuun kokouksessa todettiin noin 2/3 jäsenmaksuista olevan rästissä.

Repolaisessa numerossa 39 oli (kesäkuun nro) pankkisiirron kuva varustettuna maksuohjeilla. Maksut kehoitettiin maksamaan 31.12.2006 mennessä. Tämän lehden nimilapussa nelinumeroinen luku niille, joilla maksu 14 euroa on rästissä. Pankkisiirrosta on yhteystiedot maksamiselle internetin

kautta kotipäätteellä.

Jos käytätte pankkinne maksupalvelua, täyttäkää pankkisiirtolomake alla olevan kuvan mukaisesti. Siis maksut vuoden loppuun mennessä, kiitos.

Jäsenyysperuutukset jäsensihteeri Päivi Kiiskiselle sähköpostilla (yhteystiedot hallituslistassa)

Jos osoitelapussa ei siis ole viitenumeroa, maksunne on silloin O.K.

Olethan maksanut jäsenmaksusi? JOP 577005-2152320		TILISIIRTO GIRERING Vain kotimaan maksuliikenteessä Endast för inrikesbetalningsförfarandet	
REPOLA - SEURA RY		☐ Vuosjäsenmaksu 2006 14 € ☐ Ainaisjäsenmaksu 180 €	
		☐ Kannattajajäsenmaksu 100 € ☐ Ainaisjäsenen vapasehtoinen tukimaksu 25€	
		Käytössä ainoastaan valittujen tilinumeron	
		Välittömyys Päivä	1.7.2006
			EUR

Tule jäseneksi karjalaisseuraan!

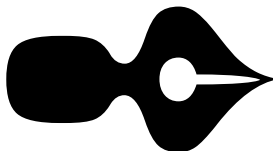
Mitä Repola-Seura tarjoaa jäsenelle?

- 1 Neljä kertaa vuodessa ilmestyvän jäsenlehden Repolaisen, jossa on ajankohtaisia tapahtumia ja johon jäsenet kirjoittavat kokemuksiaan.
- 2 Joka kesä sukulais- ja kulttuurimatkan rajantakaiseen Repolaan (matkanjärjestäjä hoitaa viisumit ja majoituksen).
- 3 Jäsenet ovat tervetulleita seuran kokouksiin ja muihin tilaisuuksiin. Niissä voit tavata muita Repolasta lähtöisin olevien sukujen edustajia. (Kaikki repolalaiset ovat sukua keskenään!)
- 4 Seuran hallitus avustaa myös sukututkimusasioissa.
- 5 Halutessasi voit osallistua seuran kautta avustustoimintaan tämän päivän Repolaan.
- 6 Olet tervetullut vaihtamaan mielipiteitä jäsenten kesken seuran jäsenten omalla internetkeskustelusivulla. Repola-Seuran internet-sivut ovat aina avoinna kaikille repolalaisuudesta kiinnostuneille sekä linkkien myötä Repolaan, Karjalaan – kaikkialle maailmaan. (www.repola-seura.org)

Ja kaiken tämän saat edullisesti: vain 14 €/vuosi!

TERVETULOA!

Jäseneksi liittymiset suoraan jäsensihteeri Päivi Kiiskiselle (kts.hallituslista) tai internetissä www.repola-seura.org.

Täytä lomake tekstaten, Kiitos !

SUKUNIMI _____

synt. aika _____

ETUNIMET(alleviivaa puhuttelunimi) _____

JAKELUOSOITE _____

POSTINUMERO _____

POSTITOIMIPAikka _____

PERHEENJÄSENET (samaa ruokakuntaan kuuluvat, yli 15-vuotiaat)

Olen uusi jäsen (), jäsenyyden poisto (), osoite muuttunut ()
nimeäni saa (), ei saa () käyttää ”Tervetuloa yhdistyksen jäseneksi” -otsikossa

Paikka _____

Aika _____

Allekirjoitus _____

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

Yhteisen perintemme kartuttamiseksi pyydän jokaista Repolaisen lukijaa ojentamaan yllä olevan jäseneksi ilmoittautumiskaavakkeen sukulaiselleen tai repolaista syntyperää olevalle tuttavalleen.
Kiitos!

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

Muistumia Repolan matkalta

Palkintojen jako, jakajina pj. Tuula ja vpj. Juhani.

Piirustuskilpailu

Seuralle tuli 13 työtä, jotka jaettiin 2 sarjaan. Palkinnoista päätti johtokunta. Noin puolet palkittavista oli läsnä sunnuntain praasniekkajuhlassa. Loput palkinnot jätettiin yhteyshenkilömme Ivan Lasarevin luovutettaviksi saajille myöhemmin.

Piirustuksia on tarkoitus julkaista myöhemmin Repolaisessa ja ne on tallennettu tietokoneelle.

Historia-vihkoset

Matkan aikana Repolan historiaa käsitteleviä 20-sivuisia ”Venäjä-vihkosia” luovutettiin yhteensä koululle ja opettajille, yhteistyöhenkilöille ynnä matkalla tavatuille sukulaisille ja tuttaville 122 kpl.

Vihkosen oli työstänyt ja kirjoittanut Leo Homanen ja venäjäksi kääntänyt opiskelija Anastasia Trifonova Repolasta. Hän opiskelee tällä hetkellä Tarton Yliopistossa. Loput vihkoset ovat puheenjohtajalla säilytyksessä.

Yhteistyöneuvottelu koululaisia ja Repolan koulua koskevista asioista:

Tavattiin johtajaopettaja Tamara Toivonen ja keskusteltiin järjestetystä piirustuskilpailusta sekä mahdollisesta uimakoulun järjestämisestä Repolan lapsille kesällä 2007.

Uimakoulu ei liene kovinkaan tarpeellinen järjestää heidän mielestään.

Viemiset ja lahjoitukset

Tavattiin uusi kyläpäällikkö ja luovutettiin hänelle 1 laatikko kopiopaperia toimistoon, jonka oli lahjoittanut Offset YM Ky.

Luovutettiin 5 laatikkoa kopiopaperia kylän koulun käyttöön Tamara Toivoselle. Paperilahjoituksen tekivät Veli Pyhälä Helsingistä ja Pekka Hukkanen.

Lasten tanssiesitys

Lauluryhmä joka lauloi suomalaisia lauluja

Juhlarahvasta

REPOLA – SEURAN HALLITUS 2006

Puheenjohtaja
Tuula Kilpeläinen.
Niemiskyläntie 51
88900 KUHMO

siltahaka@suomi24.fi
p. 044 330 55 29

Varsinainen jäsen
Varapuheenjohtaja
Pekka Nesterinen
Sienipolku 10
45630 VALKEALA
05 325 0415, 050 492 9279

Varajäsen
Elsa Nesterinen
yhteystiedot kuten Pekka

Erkki Mauranen
Sointulantie 10 B 9
34600 RUOVESI
ermu@phpoint.fi
p. 03 476 3273 ja 040 560 38 29

Kari Mauro
Rauhalantie 16
81720 LIEKSA
045- 6782

Pekka Hukkanen
Ahmankatu 2
80130 JOENSUU
pekkay.hukkanen@kolumbus.fi
p. 013 126 085 ja 0400 672 671

Mikko Pikarinen

Jorma Huovinen
Yhteystiedot kuten Tuula

044 031 2600

Päivi Kiiskinen
Tornitie 4A
81700 KONTIOLAHTI
päivi.kiiskinen@pkky.fi
050 5991364

Martti Nesterinen
Museotie 321 A
82570 KELVÄ
040 831 3869

Juhani Kyöttinen
Riekontie 18, as.15
49410 POINTSILA
040-538 3938

Tuula Kyöttinen
yhteystiedot kuten Juhaniilla

Taloudenhoitaja Pekka Hukkanen hoitaa Seuran Valintaa; tilaukset mieluiten sähköpostilla yllä olevaan osoitteeseen. Valinnassa vielä mm. AUNUKSEN REPOLA – KIRJAA 25 e + postikulut noin 7 euroa, seuran standaareja á 35 e ja rintamerkkejä 6 e. Repolainen – julkaisun jäännöskappaleita voi tiedustella Erkki Mauraselta, yhteystiedot yllä.

Repolainen

on Repola - Seura ry:n jäsentiedote, joka ilmestyy 3-4 kertaa vuodessa.

Kauden 2007 ilmestymisaikataulu on seuraava:

nro 42: maaliskuun loppu (viikko 12)
aineistopäivä 7.3.2007.

Toimituskunta:
Päätoimittaja
puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen
044 330 55 29
siltahaka@suomi24.fi
Toimitussihteeri
Erkki Mauranen
03 476 23273
ermau@phpoint.fi

Painopaikka
Offset YM Ky, Ruovesi

